

ДОРОГА У ВУЗЬКОМУ КІЛЬЦІ

З працівниками ДАІ майором міліції Валерієм Івановичем Мамунєю, інспектором дорожньо-патрульної служби старшиною Анатолієм Григоровичем Реуцьким та інженером по безпеці руху УАТіМу Віктором Геннадійовичем Ніколаєнком ми вийшли в короткочасну поїздку по шляхах Чорнобильської зони перевірити стан доріг та подивитися, як поводяться на трасі водії.

Дороги вільні, транспорту мало. Інколи пробіжить легковик, проїде машина з місцевим номером з парку так званого технологічного транспорту або колона потужних КамАЗів, вантажених лісом. Досить з'їхати з траси, дорогу може перебігти лисиця, а то й звірина крупніша — дикий кабан чи косуля. І жакка і вужа, розчавленого колесами, теж можна побачити на асфальті: мало хто їх турбує, тож і не бояться.

Можна подумати, що у такій ситуації працівникам державної автоінспекції мало роботи. Та це на перший погляд. Інколи попереджена дорожня пригода може дорожчє стати, ніж витрати на утримання штату інспекції і догляду за дорогою. А якщо при аварії загинула людина...

— Довжина доріг, які ми контролюємо, — говорить Валерій Іванович, — близько трьохсот кілометрів. Нібито й небагато. Але це не прямий відтинок шляху, як скажімо, на республіканській трасі. Наші магістралі замкнуті в тридцятикілометрове кільце — з них лише кілька в основних. Це ті, що йдуть до Києва, Славутича, решта — місцеві павутинка. Але всі вони, як кажуть, працюють. Бо потрібно звозити радіоактивні відходи, вести наукові дослідження, перевозити вантажі, ліс та й до населених пунктів по-

трібно заїздити — в багатьох з них живуть люди. А штат у нас невеликий.

Підтримувати шляхи в хорошому стані потрібно. Асфальтове полотно не завжди в доброму вигляді, подекуди невчасно ремонтується. Наш водій Михайло Миколайович Таравський з парку № 1 частенько то пригальмовує, то різко кидає машину вбік, щоб благополучно об'їхати вибоїни. Впадає в очі, що обіч шляхів мало дорожніх знаків. Навіть щити з назвою населених

пунктів не завжди побачиш. Ще в 1992 році для ремонту більшість з них було знято. Особливо з таких важливих трас, як на Дитятки, Зелений Мис. Другий рік працівники інспекції не лише не можуть добитися повернення знаків на місце, а й відшукати їх сліди. Було багато адміністративних перетрубаций в зоні, тепер при НВО «Прип'ять» створено дорожню дільницю, що має стежити за проїжджою частиною, підтримувати в належному стані ті

ж знаки, але зрушень на краще мало.

В центрі Опачичів працівники ДАІ зупинили «жигулі», ВАЗ-2105 з державним номерним знаком 56—65 КІА, що, виявилось, належали спільному підприємству «Тера». У водія Іноземцева Ю. ні посвідчення водія, ні реєстраційних документів на автомобіль не було при собі. Пояснень він ніяких не хотів давати, а коли почав відгвинчувати номерні знаки і побачив фотокамеру, кинув роботу і втік за паркан. Довелось кликати на допомогу сторонніх.

— Таких водіїв, — пояснює ситуацію інспектор Реуцький, — взагалі до роботи допускати не можна. Порухив правила, винен, май сміливість визнати провину. Це не що інше, як повна безвідповідальність. Такі водії думають, що на дорогах зони можуть поводити себе як завгодно.

Що це так, підтвердили ще кілька випадків, незначних, за які з чистої людяності працівники міліції не накладали стягнення, але вони свідчать про безпечність людей за кермом.

Не виявили ми в цей день і лихачів. У інженера безпеки руху Ніколаєнка В. Г. був при собі пристрій для визначення швидкості, але ми не скористалися ним, та й мету ми ставили іншу.

З рейду повернулися за стінок. Обабіч дороги пропливали ліси, високі некошені трави та хащі верболенозу. Дороги були пустинні й темні. Довкруг — ні душі. Одне слово, зона...

Коли готувався цей матеріал, до редакції надійшло повідомлення, що інспекцією ДАІ знову затримано автомобіль ВАЗ 2105, з якого під час рейду було знято номерні знаки. Цього разу за кермом був механік згаданого спільного підприємства «Тера» Подгола В. Н. Автомобіль поставлено на штрафний майданчик відділу міліції.

Юлій КРИВЕНОК.